

Noty o Autorach

Dr Jeong In Choi – absolwentka polonistyki Hankuk University of Foreign Studies w Seulu oraz Językoznawstwa i Informacji Naukowej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Od 2006 roku prowadziła zajęcia języka koreańskiego na UAM, a od 2009 roku wykłada na koreanistyce UW. Specjalizuje się w leksyce języka koreańskiego, a w szczególności we frazeologizmach i przysłowiach. Współtłumaczka literatury koreańskiej (Han Kang, *Wegetarianka*, Kwiaty Orientu 2014; Lee Gyutae, *Struktura świadomości Koreańczyków*, Kwiaty Orientu 2017; Stanisław Lem, *Uju Sunyangam Mujökho / Niezwyciężony*, Mideumsa 2020; Hye-Young Pyun, *Prawo linii*, Kwiaty Orientu 2022) i autorka prac naukowych (*Językowy obraz kobiety we współczesnej leksyce i frazeologii koreańskiej*, [w:] *Koreańskie światy kobiet – między dziedzictwem konfucjanizmu a wyzwaniem współczesności*, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego 2019; *Koreańska etykieta językowa*, Wydział Orientalistyczny UW 2020; *Symbolika ryżu w przysłowiach i frazeologizmach koreańskich*, [w:] *Kultura koreańska od kuchni – rytuały, etykieta i estetyka*, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego 2021; *Analiza opisów warunków atmosferycznych w koreańskich prognozach pogody w lecie*, [w:] *Posklejać tożsamość. Szkice o współczesności Azji i Afryki*, Wydawnictwo Dialog 2021).

Dr hab. Renata Czekalska – profesor nadzwyczajny w Instytucie Bliskiego i Dalekiego Wschodu UJ, orientalistka, kulturoznawca, literaturoznawca. Jej zainteresowania naukowe obejmują dziedzictwo kulturowe Azji, kontakty kulturowe między Azją i Europą oraz

między cywilizacjami azjatyckimi, a także teorię i pragmatykę przekładu literackiego z języków orientalnych. Autorka licznych artykułów (m.in. *Uśmiech Buddy. Wybrane symbole koreańskiej ikonografii buddyjskiej w perspektywie porównawczej*, [w:] *Meandry koreanistyki*, t. 2, red. Grażyna Strnad, Paweł Kida, Wydawnictwo UAM 2022; *Intercultural Education in Trying Times – Cases of Rabindranath Tagore and Janusz Korczak*, „Journal of Multiculture and Education” 2022, nr 7(2)) oraz kilkunastu książek (w języku polskim, angielskim i hindi), w tym czterech monografi (m.in. *A Mandala of Words. Cultural Realities in the Poems of Ashok Vajpeyi*, Peter Lang 2017, *Wartości autoteliczne w kulturze symbolicznej. Na przykładzie indyjsko-polskich spotkań literackich*, Księgarnia Akademicka 2013) i kilku antologii przekładów. Aktualnie przygotowuje monografię dotyczącą obecności wątków indyjskich w kulturze koreańskiej.

Dr Anna Diniejko-Wąs – absolwentka koreanistyki i Instytutu Anglistyki Uniwersytetu Warszawskiego, stypendystka Korea Foundation, Academy of Korean Studies, Sejong Institute, Fundacji Stefana Batorego. Od 2017 roku związana z koreanistyką warszawską, gdzie prowadzi między innymi wykłady z zagadnień społeczno-kulturowych Korei. Jej zainteresowania naukowe obejmują kulturę Korei, etnografię i folklor, a także wczesny feminizm koreański.

Roman Husarski – absolwent filmoznawstwa i studiów dalekowschodnich Uniwersytetu Jagiellońskiego, doktorant w Instytucie Religioznawstwa UJ. Autor książki *Kraj niespokojnego poranka. Pamięć i bunt w Korei Południowej* (Wydawnictwo Czarne 2021). Jego obszar pracy naukowej obejmuje politologię religii, mitotwórczy charakter kina oraz koreanistykę. W ramach stypendium uczestniczył w rocznej wymianie z Hankuk University (2016/2017) i Chonbuk University (2019/2020) w Korei Południowej. Pasjonat języków obcych. Prowadzi blog wloczykij.org.

Dr Kamila Kozioł – w latach 2005–2019 studiowała i doktoryzowała się na Uniwersytecie Warszawskim, w Instytucie, a następnie na Wydziale Orientalistycznym. Od 2017 roku związana zawodowo

z Zakładem Koreanistyki Uniwersytetu Warszawskiego. W 2019 roku obroniła doktorat pt. *Rola koreańskiego alfabetu rodzimego w tłumaczeniach tekstów Samgang haengsil-to (Ilustrowany przewodnik po trzech zasadach)*. Specjalizuje się w publikacjach i tekstach propedeutycznych okresu Chosŏn, zajmuje się również zagadnieniami związanymi z antropologią codzienności, ze szczególnym uwzględnieniem tzw. *food studies*. Jest autorką artykułów naukowych odzwierciedlających te zainteresowania (m.in.: *Księgi moralności konfucjańskiej gatunkiem literackim w Korei*, [w:] *Granice i pogranicza w perspektywie orientalistycznej. Szkice o literaturze i kulturze*, red. Adam Bednarczyk, Magdalena Kubarek, Maciej Szatkowski, Libron 2017; *Traktat Naehun jako kanon nauk moralnych dla kobiet i jego znaczenie w XV-wiecznej Korei*, [w:] *Koreańskie światy kobiet – między dziedzictwem konfucjanizmu a wyzwaniem współczesności*, red. Romuald Huszcza, Justyna Najbar-Miller, Anna Wojakowska-Kurowska, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego 2019; *Zapiski damy Chang Kye-hyang jako źródło poznawcze z dziedziny antropologii kulinarnej siedemnastowiecznej Korei*, [w:] *Kultura koreańska od kuchni – rytuały, etykieta i estetyka*, red. Romuald Huszcza, Anna Wojakowska-Kurowska, Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego 2021).

Dr hab. Ewa Rynarzewska, prof. ucz. – absolwentka koreanistyki Uniwersytetu Warszawskiego. Wielokrotna stypendystka Fundacji Koreańskiej, Fundacji Koreańskiej Literatury i Sztuki oraz Ministerstwa Edukacji Republiki Południowej. Od 2001 roku związana z koreanistyką warszawską (Wydział Orientalistyczny UW), gdzie prowadzi wykłady z literatury koreańskiej i sztuki Korei. Specjalizuje się w klasycznej i współczesnej literaturze koreańskiej oraz tradycyjnym i współczesnym teatrze Korei Południowej. Ponadto zajmuje się badaniami tradycyjnej kultury koreańskiej ze szczególnym uwzględnieniem tradycyjnego tańca i muzyki dawnej Korei. Tłumaczka literatury koreańskiej (Yi Sang, *Kości dziecka*, Państwowy Instytut Wydawniczy 2019; Shin Kyung-sook, *Dworska tancerka*, Kwiaty Orientu 2020) i autorka wielu prac naukowych, m.in.: *Teatr uwiłany – koreańska sztuka teatralna i dramatyczna w latach 1900–1950*

(Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego 2013), *Shimpa versus shinp'a: the Influence of Japanese „New School” Theatre on the Development of Modern Korean Theatre* („Analecta Nipponica. Journal of Polish Association for Japanese Studies” 2015, nr 5), *Artystyczne założenia tradycyjnego teatru koreańskiego p'ansori w ujęciu Sin Chae-hyo (1812–1884)* („Przegląd Orientalistyczny” 2019, nr 3–4).

Dr Jakub Taylor – absolwent Zakładu Japonistyki i Koreanistyki Wydziału Orientalistycznego Uniwersytetu Warszawskiego. Tytuł doktora uzyskał w 2015 roku na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Seulskiego (Zakład Historii Koreańskiej) za rozprawę *Kerŭman kwansŭppŏp-esŏ pon kodae Hanguk-ŭi kwansŭppŏp* (Wczesnokoreańskie prawo zwyczajowe z perspektywy germańskich *leges barbarorum*), poświęconą wczesnemu półwyspiarskiemu prawu zwyczajowemu. Jest współzałożycielem Instytutu Epistemologicznego w Seulu (IEMK), uczestnikiem ekspedycji archeologicznych, panelistą koreańskich, japońskich i polskich instytucji naukowo-badawczych. Jest popularyzatorem nauki na łamach „Chuukurai-no tomodachi” (Kłótlivi przyjaciele), czasopisma poświęconego stosunkom japońsko-koreańskim. W swoich badaniach koncentruje się na historii i archeologii Dalekiego Wschodu, historii prawa i metodologii nauk. Jest także tłumaczem źródeł historycznych z klasycznego języka chińskiego i łaciny (przekłady na j. koreański) oraz autorem licznych artykułów naukowych i popularno-naukowych publikowanych w pięciu językach. Przez 20 lat był pracownikiem naukowym na Uniwersytecie Seulskim oraz Uniwersytecie Sŏnggyun'gwan (Seul). Obecnie pracuje jako adiunkt naukowo-dydaktyczny w Instytucie Bliskiego i Dalekiego Wschodu UJ oraz w Zakładzie Koreanistyki Wydziału Orientalistycznego UW, współpracuje także z Zakładem Studiów Azjatyckich Uniwersytetu SWPS.